

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пом. Конто почт. шаш. 143.322. Адреса для телеграм: — „Діло“, Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописи не звертаються.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА Місячно: в краю 500 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 лл., Німеччині 750 мар., Швейцарії 3 шв. фр., Чехо- словаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 лл., Австрії 750 шл. — Зміна адреси 1 зол.</p>	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.</p>
--	--	---

Нові успіхи.

Львів, 26. червня 1929.

Ватиканський Рим росте в силу, йдучи від успіху до успіху, закріплюючи свою владу, поширюючи свої впливи. До останніх його успіхів годиться зарахувати розв'язку римської справи і конкордат з Італією, конкордат між Прусією і Ватиканом, порозуміння з мексиканським урядом та приготовлюваний конкордат із Румунією.

В центрі цих досягнень стоїть найбільший і найвеличавіший з них: розв'язка римської квестії. Всі інші досягнення в порівнянні з ліквідацією 60-літнього спору і відчуження між двома Римами: ватиканським і квіринальським — є побічного значіння, є в значній мірі логічним наслідком головного досягнення. І зовсім природно, бо розв'язка римської квестії привернула суверенність духовного Риму, зміцнила його авторитет, наглядно засвідчуючи зростаючу силу Ватикану. А сильний вже тим самим є бажаним контрагентом, а тим більше союзником.

Капітальний ватикансько-фашистський осяг не пройшов гладко. Хоч ватикансько-католицький універсализм та італійсько-фашистський імперіалізм є в загальному гармонійними тенденціями, то все-таки їх тактика і навіть цілі можуть перехреснуватися в деяких точках, можуть відхилитися від себе і навіть собі перешкодити. Католицький універсализм має свою стару традицію, свою віками вироблену і перевірену тактику, тоді як молодий фашизм є твором недавнім, є суспільно-політичним світоглядом, що ще шукає шляхів, що ще виробляє свою тактику. Змагаючи до можливої — розуміється — компромісної розв'язки римської квестії, обережний Ватикан мусів пильно вважати на те, щоб не впасти під розгонові колеса фашизму, щоб не стати одним із колів у фашистсько-імперіалістичній машинерії, щоб не відтнути від себе іншо-національні католицькі чинники, щоб не скотитися з позиції універсализму. Подібні заганяння мусили проявлятися і серед фашистів. Справа по обох боках зосереджувалася в питаннях: хто кого вкінці осідлає і тим чи іншим способом заставити служити своїм інтересам. Тому то так довго розглядалося по обох боках усі складові частини наміченої розв'язки, тому то і після віддання літеранських трактатів оба контрагенти робили відповідні застереження.

Менш-більш перед місяцем, безпосередньо перед ратифікацією літеранських трактатів, вголос Муссоліні велику промову в „Парламенті“, займаючись історичним переглядом римо-ватиканської проблеми та роблячи фашистські застереження на маргінесі підписаних трактатів.

Зупиняючись над відношенням Риму до Ватикану, сказав Муссоліні, що „та релігія народилася в Палестині, але католицькою стала в Римі. Колиб була остала в Палестині, то мабуть булаб одною з численних сект, що розкидали в тих сторонах і мабуть була б загаса без сліду“. Виходячи з такої коінцепції католицтва, підкреслюючи факт, що свій універсализм католицтво завдячує імперіальності римсько-візантійських імператорів, щоб не опісля їхню владу осідлати і з Риму над ними виконувати своєрідну суверенність в ім'я божого післанництва. Французька революція і зріст уніфікаційно-відродженських тенденцій в Італії фактично показали край дальшому існуванню папської держави. В наполеонівській добі папство в тій чи іншій формі робить уступки Наполеонові в основних питаннях своєї влади. В рр. 1815—1870 існування папської держави було залежне від чужої допомоги. В 1871 році наступає погребання світської влади папства, однак — на думку Талейрана — це була груба помилка, бо „знищення світської влади пап і приєднання римської держави до імперії було дуже важкою помилкою. Головна такої універсальної релігії, як католицька, потребує беззастовної незалежності, щоб могла безсторонно виконувати свою владу“. Стан після 1871 р. був ненормальний. Цілими десятилями зіт робилося спроби щодо розв'язки римської квестії, однак безуспішно. Останньою такою спробою пе-

ред інсталяцією фашизму були заходи Орлянда в 1919 р. після прогнання революцією Каранци мексиканських єпископів. Переговори Орлянда зайшли вже були дуже далеко, тільки його упадок перепинив розв'язку римської квестії. Муссоліні зазначив, що Орляндю робив далеко більші уступки Ватиканові, як він.

Фашистська революція — говорив Муссоліні — мусила стати око в око з римською проблемою під грозою безрадянності. Розв'язок було три: або признати гарантійні права, або дальше тріпати в давній атонації, або вкінці рушити в повному обемі всю проблему“. Ніхто не знав, які мають бути границі римсько-папської держави. Фашисти зупинилися на сучасних границях Ватикану. „Ніяка інша територія не переходить до Ватикану поза тією, яку вже сьогодні (Ватикан) має, а якої ніяка сила на світі, ніяка революція не могла би йому відібрати. Отже не знижується триколірний прапору, тому, що його там ніколи не всаджено. Ніякий Італієць, якщо сам добровільно того не захоче, не буде підданцем тієї держави, яку ми створили з нашої спонтанічної волі як фашисти і католики... Ми не воскресили світської влади папів, ми її погребали... Ми не знищили нашого рісорджіменто, ми його доповнили“.

Видно, що угода з Ватиканом, не вважаючи на авторитет її творця, не викликала загального захоплення в фашистських рядах, коли Муссоліні був примушений виступити з оборонною промовою. Париський „Там“, називаючи до цієї промови, згадує шенбрунську прокламацію Наполеона, в якій імператор французів признав конечність резидування папи у Ватикані, щоб той міг спомогати його заходам у внутрішній паціфікації і зовнішній експансії. Ту саму тенденцію має фашизм, шукаючи в розв'язці римської квестії поміч у внутрішній паціфікації і зовнішній експансії.

Та найбільші розходження між католицьким універсализмом і фашистським імперіалізмом зазначилися в моральній діяльності між католицькою і фашистською моральністю. І тут є головне джерело можливої кризи. В справі виховання молоді фашизм стоїть на суверенно-ексклюзивному становищі. „Інший режим — говорив Муссоліні, — режим не наш, режим демо-ліберальний, яким погорджуємо, міг би уважати корисним ерегінувати з виховання молодих генерацій. Ми ні. В тій діяльності не знаємо дискусій. Навчання мусить бути нашим“.

Правда, діянка виховання входить в склад конкордату, а не має безпосереднього відношення до розв'язки римської квестії, але папа в своїй репліці зазначив, що порушення конкордату є одночасно порушенням самого пакту, що вони творять нероздільну єдність, що разом стоять і разом падають. В основних справах, як справа подруги чи виховання, Ватикан не піде на ніякий компроміс. Виховання в першу чергу належить до церкви і родини, а аж опісля до держави.

Тут, головне в діяльності виховання молоді, в тому: чим має бути найбагаче покоління — уамістовлюється суть універсально-католицьких і фашистсько-імперіалістичних розходжень. Тут псується гармонія між обома Римами, тут містяться зародки майбутніх конфліктів. А ціла справа зводиться до питання: хто кому має служити в досягненні його остаточних цілей, хто кого осідлає. А все-таки не звважаючи на ті розходження, ратифіковано літеранські трактати, терпеливо зливаючи часову розв'язку суперечностей.

Угода між Ватиканом і Квіриналом, угода, перетворена обопальними застереженнями, причинилася до зросту сили й авторитету ватиканського Риму. Тріумфуючий Ватикан іде від одного успіху до другого. Перед ним, після літеранських трактатів, скорилася не лише воююче мексиканське „масонство“, але й інші держави, навіть некатоліцькі, як Прусія і Румунія, наліпте-редж намагаються дити до угоди з римським центром. Злившись з усіми державами мережою конкордатів, ватиканський Рим сподіється і бундуючий фашизм нагнати до своїх цілей

Від висоти ощадностей,
відданих до вжитку українським економіч-
ним установам залежить наша економічна
самовистарчалність і незалежність.
Тому складайте свої ощадності в
Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

РЕВНІ ОБОРОНЦІ.

Допис із Черновців, поміщений в нашому органі з 5. п. м. під написом „Без основних амі“, вивів з рівноваги націоналістів української народності, в першу чергу п. посла Костя Кракалія. В українському органі цієї румунської партії, в „Хліборобській Правді“, написав на адресу нашого дописувача цілу низку неперобрітливих слів, не опростивши ані одного сутнього закиду. Гнівається п. Кракалія, що наш дописувач підписався тільки ініціалами Т. В. і твердить в угоду своїм хліборобам, що той допис переповнений „клеветами і брехнями“ та підмальований перфідною злобою“.

На неправдані своїх самоопетних тверджень не подає „Хліб. Правда“ ніяких переконуючих аргументів. Наш дописувач стверджував згідно з фактичним станом річей, що „нічого не зроблено досі в шкільництві і червоній справі“. На те відповідав „Хліб. Правда“, що тут

„визно злобу душу, бож загально відомо, що в шкільній справі прийшло до порозуміння між українськими послами і міністром освіти, а іменію з той спосіб, що українські школи отворяться в тих громадах, яких населення цього буде жодого“.

Отже українська притічка нац. парастів радше порозумінням з міністром освіти і похва-дрює ним, щоб батьки вимагали заведення української мови навчання в школах — згідно з польським законом з 31. липня 1924 р. на основі якого закінчено різниці способами підряття тисячі українських шкіл. Чи п. Кракалія в Андришущу є такі напів, що не розуміють того, що така вимога має подвійну мету: 1) відсунути на необмежений час привернення в школах української мови навчання і 2) створити величезні для всіх зловживань в тієї діяльності. Прислухатися до бажання широкіх мас — це основа демократичного ладу. Але не в справах самозрозумілих в основних, не в справах привернення, незаконно закінченого шкільництва. Привернути те шкільництво — це імперіалістична накла кожного демократичного уряду без спеціальних вимог населення і посолів. Від „порозуміння з міністром освіти“ до здійснення цього основного права кожної нації ще дуже великий крок.

„Хліб. Правда“ в ревіній обороні своїх хліборобів аї ширі визнають, гордають: „Наближтий час докже, що відносини в Румунії не осталися без основних змін і що наступать зміни в користь українського народу і Румунії“.

Будемо щиро радіти, коли „наближтий час“ справді щось докже, але — на жаль — поки-що нічого не докзано, і не стверджував наш дописувач. Великих надій на основі змін відносин українців під румунською владою не мають навіть українські члени урядової партії, ті самі, які бо-лотаними словами обидвають нашого дописувача. Так на тижень перед цю знаменитю обороною „найдемократичнішого уряду“ та сама „Хліб. Правда“ писала:

„Без Бухаресті і впрці части двалатся на нас злобним оком, а не не політати нашої справи, а погіршити... У такій стані асакі інші дозгани в Бухаресті не так замоджується. Не найкраще відносять інші вості в Бухаресті“.

А на маргінесі цих резигнаційних слів українського органу урядової партії черновцівця „Час“ пише:

„Знов проминув один рік без науки української мови в народних школах (чому „Час“ обмежується тільки до „науки української мови“ і змисне до „народних шкіл“ — це вже його тайна! — Ред.). Український народ остався знов із обічнич-

кам, чим разом націонал-чараністичної партії. Справу протягали обидва до заваж. Справу української школи автало правительств з цілим комплексом меншостевих питань...

Парламент не буде вже доводити, а коли ще в цій сесії не буде покладене питання меншостей, то справа української школи буде відложена ad calendas graecas.

При тому новісмі слухно зазначає черновецький щоденник, що справа української школи в одночасно складним питанням українських підручників (попередні підручники знищено! — Ред.) та українських учителів.

Від себе зазначаємо, що нац.-чараністичний уряд не потребує творити нічого нового, щонайменше на Буковині. Там там існувала до приходу румунів сітка українських пароніх і середніх шкіл та українські катедри на університеті. Все це беззаконним способом анесено одним почерком пера міністерським розпорядком. Нехай-же чараністичний уряд „законности і ладу“ приверне таким-же розпорядком наше культурне добро і в „найближчому часі“ докаже, що наступили б-єновні зміни в користь українського народу під румунською пладом. А тоді ми готові прийняти без зайвих образ всі непереробні епітети на адресу нашого дописувача за нього і за себе.

Інші закони „Хліб. Права“ на адресу нашого дописувача торкаються таких нязявсі внутрішнього румунського життя, які для наших читачів не мають ніякого значіння. Нпр. п. Кракалія каже, що „найпідлішою клеветою“ є твердження, що в протикраїнській кампанії починає брати участь також нац.-чараністична преса. Для підтвердження сказаного поспіємо нам, що офіційними органами нац.-чараністичної партії є „Дрептата“ і „Таранісмул“, а „Куренту“ є органом „короля шантажистів“ П. Шейкару, який — мовляв — є в членом нац.-чараністичної партії. Наш дописувач не твердив, що „Куренту“ є офіш. органом нац.-чараністичної партії, тільки, що цей орган притикає до нац.-чараністів уже хочби тому, що „король шантажистів“ Шейкару вишлов пошлом завдяки нац.-чараністам.

„Здобноу брехнею“ називає „Хліб. Права“ замітку нашого дописувача про присилку війська в деякі українські села, бо „правдоу є, що з ці села писало білий відділ жандармів...“

Дозволимо собі запитати п. Кракалію, чи між військом і „білими“ відділами жандармів є справді така велика і сутня різниця, щоби користуватися такими „міцними“ висловами, як „найпідліша клевета“, „добна брехня“ і т. і?

Зясованню вторі хіба досить, щоби на основі такти черновецьких органів, а в тому й „Хліб. Права“, вказати, що правда не на боці п. Кракалії й інших комбатантів румунських нац.-чараністів, але на боці нашого дописувача. Вибравши при підтримці нац.-чараністів Шейкару та ліберали вже аспіли відповіло настроїти „весь Букарешт“, а в тому й урядові кола, „а це не поліпшить нашої справи, а погіршить“.

Уряд щонайменше відітає поладу шкільної

М. БРИЛИНСКИЙ.

ЛИСОНЯ.

(Спомин.)

(Продовження.)

Наш відтинок також обробляють, але рішче; мабуть оставлять нас в спокою. Зате сипляться кулеметні серії, як рол розгніваних бжіл, густо падають ярисні вистріли. З Потурів вибіло дорожню панцирне авто. Посунило, як великаська черепаша. Завкавали його кулемети. Мої стрільці на радощах повиязали аж на верх і давай гатяти в потвору. Що ти йому зробить? Пішло аж до окопів... Але вже не наша батарея. Падають гранати на ліво й право, перед і за авто. Стрільці клянуть гарматчиків. От несларі! Вертай авто поводи. Тарахкотять кулемети. Авто скрилося за позоротом дороги. Через пів години вилазить знова. Ще раз та сама історія. В половині дороги авто стауло. Щось зіпсувалося. Батерія не як снамжає; стрільці, коби змога, побігли би до нього голоруч. З авто вилізла хтось (молодчина), щось там зробив-направив і скрился. Стрільці мало не плачуть, гарматчиків були би пороздирили, якби їх в руки дістали. Вже авто не киває; звільна вищюфється. І вже більше сьогодні не вилазило...

А на Лисоні пекло. Гора клекоче, вариться. Дим і вогонь. Вийдають утіпачі, виходить до ліса частини, які йдуть у протинаступ, або на підмогу. Все те проковтує неясність Лисоня. Тих частин, які йдуть лісом, ми, розуміється не бачимо, лише ті, що йдуть від дороги. Пропадають в лісі гурти, цілі куни, розстріляні. Гуло і на право, у турки.

Вже в піане поповує. Бачимо, як з яру від дороги, під горб на Лисоню, йде розстріляна. Що аа ляко? Невже поно так але? Бачимо піших людей, цілу дову лаву, які мають у руках щось довгого, що в зазодяють сонці сильно андискать-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька Ч. 16.

справу, мабуть чекаючи хвилі, коли уступить своє місце іншим, які не матимуть зобов'язань а Альба Юлія. У румунських політичних колах уже відбувається рух в напрямі повалення уряду Маніва. Регенція викликала льондонського посла Титулеску, щоби порадитися у важних державних справах. З ними порадами у Букарешті вляжуть важні зміни в уряді. Одночасно ген. Авереску скликає виконавчий комітет своєї партії, Братіяну нараджується зі своїми приятелями, а Філіпеску, що пропагує диктатуру, теж скликає наразі своїх прихильників. Зовсім арозуміло, що в таких умовах у Букарешті не так поладжується димого українських чараністичних послів.

Розв'язання „Згоди“ в Кракові.

(Допис з Кракова.)

„Червільсько-руська організація Згоди“, яка при великому розрекламуванні польської преси розвивала жалюгідну діяльність, хотіла всетаки „прославитися“ чимсь „більшим“ і в дні 9. червня заповіла відоме віче в Кракові. Цей виступ „Згоди“, як про те писалося в „Ділі“, з її карикатурним керманічем Перецем на чолі, цілком не повісив. Завдяки смілому й рішучому протестові українського громадянства й студентства розв'язано віче. Найбільше причинився до того речник студентства п. Й. Яворський, який у добре продуманій промові дав знамениту відправу всім тим, що за чужий гріш хотіли йти шляхом „хлібоїдщини“. У відповідь на компромітуючий дебют (у публічному азначінні) „Згоди“, краківське Староство Гродське заіквідувало в кілька днів ціаніше це опереткове товариство.

Слід зазначити, що головний покровитель „Згоди“ — краківський „Курерок“, накинувся з нагоди розбиття віча з питомих собі шалом на українське студентство. „Курерок“, який у відношенні до українців не перебирає у ніяких засобах, став намовляти цим разом поліцію і сенат університету в Кракові до приноврення репресій супроти нашого студентства. Щоби осмгнати можливий успіх, цей бруківний орган подав неправдивий опис віча, називаючи українських студентів раз крайними націоналістами, то знова „сельробами“ й обвинувачуючи їх у протидержавній діяльності. Та це нічого не помогло і „Згоду“ так розв'язали.

Щойно поки розв'язали, ми, що до була всеж таки піхота, німецька, а довгі, блискучі предмети в руках, це були невеликі кріси з довгими німецькими штиками. Тойж ночі обсадили німці, всуміш з нашими стрільцями, тужж позицію від Золотої Липи в сторону Лисоні. (Мій відтинок йшов від ріки на полудневий захід).

Цей день був таксамо гарячий. Та сама сценерія слідуючого в черги акту тої страшної драми, якої наголовок був: боротьба за Лисоню. Знова підсувалося панцирне авто. Вже й нас почали засипувати гранатами та шрапнелами. Сонце припало, в горі висихало. На право, на Диких Ланах йшли також апери бої. Мій відтинок аж до Диких Ланів був розмірно шасливий, бо боронила його зліва Золота Липа. Міст через ріку до Посухова був у моїх руках. На випадок прориву, мав вилетіти у повітря.

Ще далеко було до вечора, коли ворожі лави пішли в наступ на цілій лінії, від ріки почалися. Йшли раз, другий, третій. За другим наступом, німці, які всуміш з нашими займали лінію від ріки у сторону горба, не витримали. Починали наплечники, кріси та пусталися атітати. Ботат їх потопилося в Липі. Оба останні наступи відто. (Наші стрільці чванилися опісля, що всеж такі витримали, хотім німці потікали). А німецький жовнір був для австрійського прикладом. (Богато помогла тоді моя сотня, яка безпосередньо не а-

ВОВНЯНІ НОВОСТИ
ДЛЯ ПАНИ
НА ПЛАЩІ, КОСТЮМИ
І СУКНІ.
ШОВКИ
у великому виборі.
ВОВНИ АНГЛІЙСЬКІ І КРАСНІ
на мужеські одіжки.

I-ий Міжнародний Конгрес книгозбірень і бібліографії в Римі.

(Допис з Риму.)

Рим, 20. червня 1929.

Це, може, один з найбільше живих та інтесних конгресів, що останніми літами по світі так часто відбуваються в різних кінцях світу. І книгозбіря, навіть найменша, і бібліографія, навіть найпростіша — це дуже живі речі, коли з них працюють живі люди, коли з них користують живі люди, коли їх творять живі люди. А живим є той, хто вміє арозуміти основну ціль, ідею та джерело замислу творця книжки; хто вміє йти у книжці хочби дрібну точку для якогось нового висновку життя; хто вміє книжкою і невидючого відноним зробиати.

Найкращі представники книгозбірень усіх далеких кутків світу зібралися тут у „лічному місті“, що постійно на руїнах замерлого життя — нове життя творить і нам слав'янам від віків із цих руїн-могил видимими і невидимими струмками нові життєтворчі сили дає. Повна сумішка мов, європейських і навіть Далекого Сходу. Але учасники вміють все йти спільну мову для порозуміння і для вирішення фахових справ. На це вони й є „книжники“. На конгресі було 16 секцій, що обіймали питання: класифікації книжок і спеціалізації їх списку, норми опису книжок, бібліографію періодиків по дисциплінам, міжнародні бібліографічний кодекс; книжка Італійська і а) її вплив з Італійських книгозбірень на книжну ативність світу, б) бібліографічні досліди в Італії, в) мистецтво друкування книжок, г) давня книжка Італійська поза межами Італії, д) організація бібліотекарів у Італії, е) спеціальні книгозбіря в Італії (військові, музейні, для сліпих), а) обелляння Італійських бібліотек менших міст в одну крорильську в Римі; видавання і збирання книжок, статистика книгозбірень і активність поодиноких, людова книжка, будова і вианування книгозбірень, обов'язковий примірник і дари, міжнародні курси і вианна бібліотекарів, професійні справи, міжнародні відносини, осередки бібліографії, статистика книжної продукції.

Але ще більше поза конгресом є праці пра оглядани вистави давньої Італійської книги (від V-го віку) в палаті королеви-матері, або Ватиканської книгозбіря з її безмірними багатствами і прекрасними урядженнями, вистави давньої і

такова, могла чудово бити з боку по виступаючих давах. Уживали собі цілий час оба кулемети, що були при моїй сотні).

II.

Все те врешті скінчилося. Кілька днів був розмірний спокій. Одної ночі вийшли ми з окопів і перейшли мостом за ріку. Сотня задала в ярку, як куринна резерва. Ярост тягнувся поперед гостинця, який в тому місці був перерізанний великим каналом для спливу води. Здавалося, що побудемо тут довгий час. Значить, треба влаштуватися. По ночах йшла гарячкова робота при будові землянок. Мишало вони виглядали, але всеж-таки була сика-така охорона над головами (в полі, де нема ніякого захисту, охороною виділяється навіть полотно шатра). Крім того мусіла в кожній ночі більша частина сотні виходити з боку першої лінії і копати другу, третю, ріжкі лучбові рови, перекопувати гостинець, тощо. Робота була велика й вичерпуюча. Днем не можна було спати, бо цілий час стояли ми під густим обстрілом ворожих батерій. Головно генерували бризантові гранати, що не розриваються ганбоко в землі, як інші гранати, а аараз такі на поверхні, навіть мягкой землі, а рівночасним перекольним галасом і тріскотом, немов би нараз розбивалася ціла маса скляних шиб. — Хороні Боже, зробити бодай маленький погонь. Побачать сейчас і в сідз да тім пішляють цілі савьні гранатів. Люди їан лише раз на день, коли на сусіднього яру, на зміну відходила азад якась кількість стрільців і лауниками для цілої сотні і коли всі шасливо повернули, тоді щойно сотня харчувала. Гостинцем неможливо було пересті, бо цей цілу ніч стояв під безперестанним обстрілом кулеметів.

(Продовження буає)

каплицю, у підземеллях якої мають спочити гайні останки Героїв. На ту ціль переведено збір-ку в часі Панахиди. Звертала увагу напри-сутність церковної процесії в Лісник. Місцевий па-рох о. Качала виїхав зі села, щоб не бути учас-том в процесії. Лісницькі громадяни обурені на-поступованням о. пароха, вимагали громадно участі у Панахиді і зложили на могилі два вінки.

Сумні поминки.

На могилі в Товстенському, копичинського пов.

З Копичинське дістаємо телеграму такого змісту: Дня 25. червня ц. р. 16. год. На могилу в Товстенському, копичинського повіту, удалися другого дня Зелених Свят тисячі маси народу з багатьох доколических сіл, щоб зложити поклін гайним останкам погиблих на полі бою борців. Сконсигнована поліція похід розв'язала. Жовто-блакитні прапори сконфіскувала також як і від-анакі, які були на грудях учасників свята. Свя-щенникові, що промовляв на могилі, проповідь перервано. Цілий ряд осіб арештовано.

Посол Завалинук.

Пластове свято у Львові.

В суботу 22. червня відбулося посвячення прапору пластового курія т. зв. „Лісових Чортів“. Свято складалося з двох частин, а саме: з посвячення прапору, що відбулося перед полуд-нем в архикатедральній церкві св. Юра і з свя-точної академії, поученої а вбиванням цияків у держак прапору, що знов відбулося вечером у великій залі Української Бесіди.

Під звуки пластової оркестри бережанського коша вступав карними рядами львівський пла-стовий Кіш у старі мурі святоюрської каледри, попередку „Лісові Чорти“ — такі, якими пред-ставляє їх легенда, лише поважніші, свідомі по-ваги хвилі.

Службу Богу відправив о. прад. Пясецький, прапор посвячував добродій Українського Пла-стового Уладу о. мітра Войнаровський на спілку з духовником УПУ о. прад. Куніцьким, який ви-голосив порівнячу, повну любови до молодих пласту-нів, проповідь. Вікниці перевів він присягу хорунжого і цілого курія.

По посвяченні уділив Й. Ексц. Митрополит уставленим перед палатою частинам Пласт. Коша Архиперейського Благословення, а Верховний Отаман відібрав дефіляду цілого коша.

Вечером відбулася у залах „Бесіди“ II части-на свята, а саме святочна академія і торжественне вбивання цияків. По офіційнім відкритті та при-вітанні гостей і по відспіванні пластового гимну ангелослов „архидіако“ Б. Кравців святочну про-мову, подаючи між стрічками напрямні ідеоло-гії фамілії, а канцлер Р. Мармаш відчитав деякі місця з хроніки „Лісових Чортів“, яка давала образ рухливості і підприємливості курія, яко-го заходили, між іншим, станув табор на „Со-колі“.

По відзначенні деяких членів курія імену-вав Верховний Отаман през. Модеста Каратинсь-кого, голову УК ТОД і ОНМ, Добродієм Пласту за його незвичайно цінну працю для пласту і прийняв йому відповіду відзнаку.

Наступило вбивання цияків і виголошуван-ня привітів, яке аабрало багато часу і не дозво-лило знові вичерпати програми свята. Хор „Л. Ч.“ відспівав ще бадьоро й ефективно декілька пісень, між якими були й твори молодих пласто-вих поетів і композиторів. Особливо ефективно випав „Гимн Батави“. — Свято закінчилося на-ціональним гимном.

Німецький уряд прийняв план Юнга.

Німецька рада міністрів відбуде засідання під провідом Штрессмана. На цьому засіданні він зложив справоздання з репараційних пере-говорів у Парижі та з наради Ліги Націй у Ма-дриді. Рада одностайно ухвалила прийняти план Юнга.

Американський дорадник в Польщі виїхав до Радянського Союзу.

Фінансовий дорадник польського державного Банку Девей виїхав в Варшаву до Москви, З Мо-дери Девей поїде до Ленінграду, а потім до Одеси та Харкова. Побут його в Радянському Союзі тре-ватиме кілька тижнів. Він особливу увагу при-святить ознайомленню з економічними можли-востями Радянської України.

Процес 6. мін. Чеховича.

Дня 26. червня зачинається перед держ. три-буналом процес проти бувш. мін. скарбу Чехови-ча наслідком обвинувачення, ухваленого соймом, за переступлення урядом прем. Бартеля бюджету, ухваленого соймом, на суму около 600 мід. вол. Для красивих журналістів видали білети в ду-же обмеженій кількості, бо зала розправ пере-личка. Початок розправи визначений на 11. год. передпол. Бувш. мін. Чехович, хоч не мусить ста-витися особисто перед держ. трибуналом, буде на-розправі із своїм оборонцем адв. Пасхальським. Обвинувачують із рамені сойму посли: Ліберман, Перацький та Визинковський. Склад трибуналу: президент найв. суду: Супінський як предсідник, як члени держ. трибуналу (в скобках попоа а чийого рамені даний суддя вибраний соймом): адв. Веласький (НД), Бек (ВВ), адв. Богуцький (ВВ), адв. Лелінький (ВВ), бувш. мін. Рачи-нький (ВВ), адв. Судітовський (НД), адв. Пу-манський (Визв.), адв. Томашевський (ППО), адв. Зубович (ВВ), ген. Желітовський (ВВ), адв. Олесницький (Укр. Кл.) і бувш. мін. Тугут (Визв.). Розправа перед трибуналом явна.

Марш. Пасудський прийняв на авдієнції мар-шалка сойму Дашинського, якого запросили до ген. інспекторату армії. Конференція тривала більше ніж годину. Марш. Пасудський прийняв теж президент найв. суду (предс. держ. трибу-налу) Супінського та мін. вн. справ Складков-ського, який вернув із Парижа, щоб визнати як свідок у процесі мін. Чеховича.

Експозе мін. Матушевського.

Дня 26. червня на засіданні фін. ради коро-вни мін-ства скарбу Матушевський в експозе ствердив ненарушність курсу золотого, валют у Банку Польським зменшилося в квітні на 81.6 мід., у травні 36.3, ошадності палали в ПКО зросли в квітні до 762.000, в травні 2.498.000 зол. Приходи в квітні та травні виносили 496 мід. (Мін. року за той час 466 мід.), витатки виносили (від квітня до травня) 485 мід. Надвишка прихо-дів над витатками зносить 10 мідіонів. Мін. ро-ку надвишка за той час виносила 22 мід. 6 це на-слідком постанови уряду, який наслідком тяжко-го положення країни, в якому найшовся поль-ський грошовий ринок, спротивився творенню значних бодж. надвишок. Це в наслідок фінан-сова політика.

Нова конституція в Еспанії.

Прімо де Рівера сказав представникові „Експальора“, що ще в червні збереться нап. зібрання на наради. Уряд пропонує зібранню проект нової конституції, що привертає заг. голо-сування для мушин і жінок. Зібрання матиме лише законодавчу владу, а не виконуючу. Корон-на рада (40 чл.) під провідом короля іменуватиме міністрів, відповідальних перед нею, а не перед нап. зібранням.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8.55 25—8.58 70, канадський долар 8.60 30—8.60 30, чеська корона 0.26 30—0.26 30, австрійський шілінг 1.25 25—1.25 30, румун. лей 0.05 00—0.05 30, французький франк 0.34 30—0.34 60, швейцар-ський франк 1.71 30—1.72 00, фунт стерлінгів 43.90 00—43.90 00, радянський червонець 17.30—18.00.

Золото: 20 корон 36.35 00—36.60 00, 20 франків 34.20 00—34.50 00, 20 німецьких марок 41.25 00—41.80 00, 10 російських рублів 46.00 00—46.00 00.

Срібло: Австрійська корона 0.62 30—0.63 00 3 австрійських корон 3.25 00—3.35 00, австрійський флорен 1.65 00—1.67 00, російський рубель 2.60 00—2.70 00, копійки за рубель 1.30 00—1.35 00.

Збіжжя.

Пшениця двірська 43.30—44.30, пшениця садя-ська 00.00—00.00, жито галицьке 21.30—21.00, ячмінь га-лицький броварський 00.00—00.00, ячмінь на мизно 20.00—21.00, ячмінь пастуший 00.00—00.00, овес галиць-кий 22.00—22.50, кукурудза румунська 30.00—31.00, ба-раболі промислова 00.00—0.00, фасоль біла 00.00—00.00, фасоль колпозна 00.00—00.00, фасоль краса 00.00—00.00, горох піл-Вікторія 49.00—51.00, горох пілний 33.30—37.30, бобів 25.75—26.75, мінська паст. в зерні 00.00—00.00, пива 30.00—32.00, сіно солодке краєве прасоване 7.00—10.00, содова прасована 3.00—5.00, гречка 28.00—29.00, зяол 63.00—67.00, дубів сніл 25.00—26.00, ріпак овиний 00.00—00.00, кукурудза 30 при 00.00—00.00, кукурудза 65 при 75.00—76.00, кукурудза 70 при 37.00—47.00, грисі кукурудзаний 00.00—00.00, куку-рудзанина 00.00—00.00, отруби житні 18.75—18.75 отру-би пшеничні 14.25—14.75, жито гречани 17.75—19.75, пшени 00.00—00.00, крупн ячмінні 42.00—43.00, пшеник 40.00—41.00, просо краєве 00.00—00.00, макухи зяніні 43.00—44.00, конюшина краєва 00.00—00.00, мак гиній 120.00—130.00, мак снілий 90.00—100.00.

БЛІДНИЦЮ

НЕДОКРОВНИСТЬ

усуває, зміцнює ділає, по-буджує апетит, одиноким се-редним для реконвалесцентів тільки у М-ра КШИ ШТОФОРСЬКОГО, вино хімово залізне на еспан-ський маладіл. — Laborat. Chem. farm. M. Krzyzstofski, Tarnob. 72—2

НОВИНКИ

— Поворот викопаних стрілецьких костей на Лисоню. В п'ятницю 21. червня ц. р. урядник тер-нопільського воевідства в присутності міського лікаря та урядника бережанського староства за-рядня перенесення стрілецьких костей та хреста з воєнного цвинтаря назад на Лисоню. Могилу на Лисоні частинно прихрено до пераїсного стану. — Проти того рода поступовання голова філії Т-ва Охорони Воєнних Могил у Бережанах д-р В. Бемко зложив протест, уважаючи це про-фанізацію тлілих останків, які перенесено без приписаного релігійного обряду.

— Не забуваймо за „Скит Манявський“. Одна із наших свиницьких присилає нам таку замітку: Поетами оспівана, істориками описана колишня слава монастиря „Манявський Скит“, що колись управляв всіма монастирями в Галичині й Буковині, а навіть деякими в Бесарабії, стягла щорічно в день Різдва св. Івана тисячі наших по-божних прочан та приваблювала красою свого положення навіть чужинців. У стіп „Блаженного каменя“ знаходили на цьому віках освіченому місці побожні відпустовці полехшу на свої ду-шевні і лік на свої тілесні рани. Діялося це не тільки в часі існування того славного скитсь-кого монастиря, але й тоді, коли його скасував ці-сар Йосиф II. 1787 р. З великим пієтизмом юрбою йшли туди на день 7. липня прочани з наших зе-мель. Тут спочивають тліні останки богоугод-них черців, це колишній захист перед неспіною татарвою, тут спочиває славний український гетьман Іван Виговський зі своєю дружиною. То-му, що ця наша пам'ятка і з релігійного і з народ-ного погляду одна з найцінніших, аказаним бу-ло би відновити цей сотками літ освятилий тра-диційний відпуст з процесійними походами. По-кищо нехай би вони йшли бодай із сусідніх па-рохій. Доколическе духовенство повинно відпо-відно загірті своїх парохію до масової участі в цьому традиційному святі, щоб не постигла ця справді дороговізна наша історична пам'ятка до-ля монастиря в Лісниках коло Бережан, або щоб не перейшла вона в руки варшавського право-слава, яке в останніх роках звернуло на неї своє око. — о. Н. К.

— Чи львівська міська рада законна? Дня 27. ц. м. Адміністраційний Трибунал рішатиме не-легку проблему: чи львівська міська Рада була розв'язана незаконно? Проти розв'язання цієї Ра-ди виступатиме б. заступник бурмистра проф. М. Хлямач, спеціаліст від римського права і трьох уповноважених, а саме адвокати: д-р Ді-манд, д-р Перацький і д-р Р. Сокаль.

— 3 Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові. Звертається увагу нашого громадянства, що перший річний попис елевів Інституту від-будеться в середу 28. червня ц. р. в год. 5-й по пол. (не в 6-й год., як було подано в афішах), а то тому, що після попису відбудеться додатковий ритмічно-пластична продукція (методом Е. Жак-Далькроза) класи ритмічної руханки, яку веде при Муз. Інституті З. Кольтин Круг. Програмика за 50 сот. служить як вступ на обі продукції. В четвер відбудеться попис елевів середніх років, а в п'ятницю середніх і вищих, оба в 7-й год. ве-чером.

— Кінцевий іспит в Торговельній Школі Т-ва „Прогресс“ у Львові, вул. Корняківка ч. 1. від-будеться в днях 5.—10. і 14.—15. червня 1929 р. під про-відом дир. Д. Коренця. Дипломом укінчення 3-літ-ньої школи одержали: Бернцський Володимир, Букачевський Орест, Гавриш Антін, Говда Ма-рія, Гула Степан, Давид Іван, Залуський Юрій, Кальба Грипій, Карпів Іван, Каспак Евстахій, Ко-маровська Ольга, Лаврись Микола, Лемішка Во-лодимир, Ніжанковський Богдан, Марущак Ми-хайло, Медвідь Володимир, Онискевич Юрій, Остапок Марія, Пришляк Євген, Процак Яросла-ва, Рибак Стефанія, Сорока Анна, Фіцак Антонія, Цюнка Юрій. При іспиті репробували одного, недопустили трьох кандидатів (ок). Дипломом у-кінчення школи дає у війську такі права, як укін-чення 6 кл. серед. школи, в державній — цивіль-ній службі до становища 2-ої катег. нарівні з аб-ітурієнтами середніх шкіл, а після практики аб-ітурієнтами можуть зайняти становища у всякого рода кооперативах, акційних і приватних під-приємствах.

— Нешкідливі „Східні Торги“. Промислово-торговельна палата у Львові поміщує комунікат-про те, що „Східні Торги“ відбудуться цього ро-ку, як і минулих, дарма, що центральний союз польського промислу, гірництва, торгівлі та фінансів прийняв у свій час постанову, що ці Торги треба би цього року відкласти з огляду на ви-

лучена з апаратами Луговиків і Соколов з Миколушинець, Ласковець і Завдистри. Вироби були виконані справно і відрізняються. Особливу увагу викликає, звертали апарати серпами соколов і трібуков, великі соколов і соколов з Миколушинець. Пізно ввечері закінчилися це "Свято і політично" собі незалежне враження не тільки на своїх, але і на сусідів.

Нові книжки й журнали.

Д-р М. Стахів: Хто відповідає за пожежі і тісові шкоди? Збірка найважливіших адміністративних законів. Накладом Крайового господарства "Сільський Господар". Львів, 1929. Стр. 104. Форм. 16°.

Graf Dr. Gabriel Kestelnyk: Das Prinzip der Identitätsgrundlage aller Schlüsse. Analyse und Systematik des logischen Schlussprozesses. Autorisierte Übersetzung aus dem Ukrainischen von Vladimir Domet Sadowskij. Lemberg, 1929. Стр. 56. Аорм. 8°.

La Famine en Ukraine. Edition du Comité de secours aux Affirmés de l'Ukraine. 42. rue Deufert-Rochereau. Paris, 1929. Стр. 16. Форм. 8°.

Народні пісні з галицької Лемківщини. Тексти й мелодії. Зібрав, упорядкував і подав д-р Хитарет Колесса. У Львові, 1929. Етнографічний Збірник Наукового Товариства. Том XXXIV. XL. У Львові, 1929. Стр. 470. Формат великої вісімки.

"Кооперативна Республіка", економічно-суспільний місячник. Рік вид. II. Ч. 6. Львів, 10. червня 1929. Зміст: К. К.: Дух будівництва; С. Гольдфельдман: Індустріалізація господарства Радянської України; К. К.: До дискусії; Я. Маренін: Деміо про збіжжів кооператив; К.

Коберський: Треба раціоналізувати управління кооперативами; І. Чепига: Кооперативні книгарні; М. Росткович: Наші шкільні кооперативи; В. Лисий: Освітньо-кооперативні курси в Тернополі; Миська споживча кооператива у Львові; Робітничі кооперативи; Ювілей кооператора; Зміни в законодавстві про с. г. колекторів; А. К.: Кооператив серед сільських господарів у Південнослов'янській; Міжнародний курс; Господарська хроніка; З преси; Серед книг; Всичина.

"Український Інвалід", місячний орган українських інвалідів на еміграції. Рік 5. Ч. 14-18. 25. березня 1929 р. Зміст: С. Скрипка: Перекопані; В. Евтимович: Дари данайські; Д-р Тан: Пісня миру; Д. Геродот: Нехай; С. Савицький: Туга за Кубанню; І. Гаврилюк: Один із них; Ю. Ліпа: Чародій; Е. Маланюк: 1) Сповідь, 2) Монахові; В. Конопальський: Тоді лиш складемо ми зброю; Б. Нейман: Раби; В. Евтимович: Т. Шевченко-співач збройного чину; Т. Шевченко: Псалом XLIII; Що бачив у совітській Росії французький робітник?; А. Корський: Бразилія; П. О. Паренко: Український борець і поет; Українська емігрантська хроніка; Ріжне; Під увагу авторів; Некрольог; Оголошення.

"Жіноча Доля", двотижневик для українського жіноцтва. Рік V. Ч. 12. Коломия, 15. червня 1929

НОТИ:

Ярославен: Українські марші на фортеп'яні. Марш Вілної України. Музична Накладна "Торбан", Львів, 1929.

Я. Ярославенко: Українські марші на фортеп'яні. Марш Січовиків. Музична Накладна "Торбан", Львів, 1929.

Зі спортивного життя.

Ситнікові змагання за мистецтво Львова. Л. К. С. узгоджує в днях 28-30. червня ц. р. на власних токах змагання за мистецтво Львова. В змаганнях зайняли вже свою участь також ситнікарі з поза Львова. Зголошення до змагання приймається щоденно в кожній торі на токах Л. К. С. (вул. Войтиха) до дня 30. ц. м. год. 3 поп. після чого наступить розсування гравців.

Виділ Л. К. С.

Стшелец-Ропини 4-2 (2-0), Борислав.

Дня 9.VI. розіграно тов. змагання зі злого дружиною з наслідом 4-2 у користь "Стшельця".

Сокул II-Ропини 3-1 (0-0), Борислав.

Дня 16.VI. відбулись реваншові змагання тих дружин з наслідом 3-1 в користь "Сокула".

Ропини-Підгір'я 8-1 (4-0), Дрогобич.

Дня 23.VI. відбулись тов. змагання обидвох дружин на святі українського спорту з наслідом 8-1 у користь Ропини.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Теофіл Драчинський, протопастер і парох в Нових Мамаївцях (на Буковині), б. посол до буковинського сойму і віцеканцлер, голова Товариства українських православних священиків, основний і член багатьох українських товариств та організацій, помер в Нових Мамаївцях в п'ятницю, 21. червня с. р. Величаві похорони Покійного відбулися у вівторок, 25. ц. м.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Середа 26-го, г. 7-30 веч. Виступи варшавського кабаре "Qui pro quo".

Четвер 27-го, г. 7-30 веч. Виступи варшавського кабаре "Qui pro quo".

П'ятниця 28-го, г. 7-30 веч. Виступи варшавського кабаре "Qui pro quo".

Малый Театр:

Середа 26-го, г. 7-30 веч. "Пігмаліон".

Четвер 27-го, г. 7-30 веч. "Пігмаліон".

Гостинний виступ А. Венгерла.

Четвер 27-го, г. 7-30 веч. "Пігмаліон".

Гостинний виступ А. Венгерла.

Кіно.

"Аполло": "Батьку! Капітан Сорель і його син".

"Колосус": "Жінка з бичем".

"Лев": "Джеки моряком" (Дж. Куген).

"Люба": "Демон козальні золота".

"Маруся": "Блаженний й жаліс".

(Штрава) і "Каруселя смерті".

"Оаза": "Небезпечна краса".

"Червоні гриби".

"Пазис": "Люди без праці".

"Пан": "Засуджені".

"Наречена з армійським".

"Пасаж": "Поблики змар".

2 американські комедії та Гомопів тижня.

"Утіха": "Знак Зорі" (Дуглас Фейрбенкс).

"Фатаморганга": "Альварес".

"Химера": "Море".

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр під дир. Ів. Когутяка.

Миколаїв: Четвер 27.VI. "Чесна Зузана", оперетка. 3-7

Новий Український Театр дир. П. Карабіновича.

Скоде: 27.VI Тітка Чаря.

Готується до постановки: "Доріна", "Весілля при аїтарях" і "Захар Беркут".

До Театру запропоновано артистів: Театру Львівської Кооперативної Т-ри: Стадника П. Беніаміна, П. Пісикова, а також директор театру П. Пісик.

3 Директор прив. дівочої учн. семінарії "Рідної Школи" у Львові, вул. Мокнашівська ч. 12. — Вступні іспити на I курс дня 28. червня о 8 год. рано, на інші курси дня 27. і 28. червня, згідно по календарю дня 3. і 4. вересня. Початок шкільного року дня 3. вересня. — Управління семінарії. 2105 2-2

Товариський З'їзд матуристів академічної гімназії у Львові: з 1889 року від-

будется відпочинок дня 9. липня ц. р. — За Комітет: Д-р Остап Манарушка, Д-р Карло Гайсиг, Янік Тишювичський. 2107 1-1

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БРИЛІАНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровський, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 1266 34-7

КОСІВ, за Коломиею, пенсіонат п. Лу-

кашевської поручає покої соняшні і першорядний удержання, ціни тимп-

ковані. 1877 19-20

НА рати Матераци 3 подушки 30 зод.

Розосіна 75—. Вкладі дровини 26—.

Каналия до розкладання гобелі-

нові 35—. Фотелки розкладані 45—.

Гобелінові отонани 55—. Ліжка сіткові 40—.

Вішала стові 25—. Умивальні 5—.

Ліжка можливі 200—. Діточі білі ліжко-

вані 50—. Фабрика ЗАКС, вул. Лича-

ківська ч. 132. 2296 2-7

ДО ВИНАЙМУ покої з кухнею або

без у візлі з дуже гарним по-

ложенням в Яким. — Інформації подає

інж. Янович, Станіслав, вул. Гослав-

ського ч. 19. 2314 1-2

МОРЩИН-ЛІТНИСЬКО. Першоряд-

ний пенсіонат "Ліва" урядований

по європейськи, з повним зморо-

том, 20 покоїв, в чудовому положенні, парк.

Дуже добра кухня; дачиння, цвиня, поїз-

д, — відкритий від дня 15. червня.

Почта, залізнична станція, з м. с. — Зго-

лошення: Пенсіонат "Ліва", Тишя-

ковий. 2312 1-2

ГОДИННИК ВАЩІ буде найліпше на-

правлений у найбільшій годинничар-

ській роботі Івана Зельтенрайха

Львів, пл. Маріївська ч. 5. — З провінції

просимо репарції прислати поштою. —

Старомодні дамські годинники переро-

блено на ручні. 3 6 172-7

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст негуз ледінік, серія і жовука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Переспітлення Рентгеном. 20-21

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Євдокимівська ч. 17. II. п.

Середня школа хімічного зруби набо-

бування й винищення зубів без болю.

Шуги зубів в яловичу і золоті після

найновішої системи. Індивідуальні з провін-

ції поважаються в найкращому часі

II. п., Урядовий і студентський значки з

ва. Тел. 63 73. 1-10

Д-р Роман Пелфецький

вдає свою адміністративну канцелярію

Львів, вул. БЛЯХАРСЬКА, 9.

1582 (побіч Ринку). 9-10

Конкурс.

Виділ Тов. "Український Інститут для

дітяч в Перемишлі" прийме на шкіль-

ний рік 1929-30 — 180 учениць до Інсти-

тута. Місячна оплата за удержання ви-

носить 90 зод. Більші інформації подає

Управа Інститута (вул. Татарська ч. 4).

Інститут удержує жіночу гуманістичну

гімназію, що має повні права приватних

шкіл. Місячна оплата за науку 35 зод.

Прохання до Виділу о прийнятті просити

ся виносити до дня 20. липня.

2308 1-3 Управа Інститута.

Філія Товариства в Сокалі

пошукує отрим

освітнього інструктора.

Вимоги, непереступаючи 40 рік життя,

найменше середня освіта, практика в

просвітній праці. Подання з додученням

власноручно писаним описом життя та

референціями кузатурно освітніх уста-

нов, належить переслати до кінця серпня

ц. р. на адресу: Д-р Б. Чайков-

ський в Сокалі. — Неузгоджені остануть

без відповіді. 2310 1-2

КРИНИЦЯ. В пен-

сіонаті "Римля-

ка" остало ще кілька

соняшних комфорта-

бельних кімнат з цілком

удержанням по де-

шевних цінах. Харч

знаменитий 4 рази

денно, на базарні

арський — М. Яблон-

ська. 2311 1-1

ДЕ С ГАРНА

ЛІТНИСЬКА

журналя, присно

о. пароза прислати

шці будувати комі-

тетови церковному

в Залізничках на пар

до будови нової

дзвіниці, за що з

гори подяка. 2313

ЛІТНИСЬКО

Карпатка над

Стриєм. Соняшні по-

селі, добрі купелі,

шкільні аїси, ра-

ціо, фотелки, зна-

менитий харч по 7

зод. денно. Адреса:

Діпр в Комарниках

п. Борина. 2257 2-3

Науч. Заведення З. Ольшевського

Львів, вул. Куркова ч. 38. Тел. 3-14

приймає від 26 VI-2 VII 1929, акція

від год. 9-12 і від 16-18, з відпочи-

діль і свят. ВПИСИ до 1-річної закла-

диль купельного приготування: на 1-й

курс торговельно-господарський; на 2-й

курс торговельно-господарський; на 3-й

курс торговельно-господарський; на 4-й

курс торговельно-господарський; на 5-й

курс торговельно-господарський; на 6-й

курс торговельно-господарський; на 7-й

курс торговельно-господарський; на 8-й

курс торговельно-господарський; на 9-й

курс торговельно-господарський; на 10-й

курс торговельно-господарський; на 11-й

курс торговельно-господарський; на 12-й

курс торговельно-господарський; на 13-й

курс торговельно-господарський; на 14-й

курс торговельно-господарський; на 15-й

курс торговельно-господарський; на 16-й

курс торговельно-господарський; на 17-й

курс торговельно-господарський; на 18-й

курс торговельно-господарський; на 19-й

курс торговельно-господарський; на 20-й

курс торговельно-господарський; на 21-й

курс торговельно-господарський; на 22-й

курс торговельно-господарський; на 23-й

курс торговельно-господарський; на 24-й

курс торговельно-господарський; на 25-й

курс торговельно-господарський; на 26-й

курс торговельно-господарський; на 27-й

курс торговельно-господарський; на 28-й

курс торговельно-господарський; на 29-й